

متن پرسش

با سلام خدمت استاد: در کتاب مبانی نظری و عملی حب اهل بیت (ع) صفحه ۳۲۶ فرمودین «مخلص بودن مقام است و مقوله ای است وجودی و تشکیکی، و قاعده ی شدید و اشد در آن جاری است و لذا اگر صفات مطرح در امثال زیارت جامعه برای اهل بیت به نحو اشد مطرح است برای سایر انبیاء به نحو شدید مطرح است و در آنجا نیز موضوع تشکیکی بودن جاری است» حال آیا می توان گفت مخلص بودن برای چهارده معصوم هم تشکیکی است؟ مثلاً می توان گفت حضرت محمد (ص) از امام علی (ع) مخلص ترند؟ یا اینکه چهارده معصوم همگی در یک مقام هستند ولی یکی نسبت به دیگری این مقام را بیشتر به نمایش گذاشته اند؟ و من الله التوفیق التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: روایت از زید بن الشَّحَّام است که از حضرت صادق «علیه السلام» سؤال می کند: «أَيُّمَا أَفْضَلُ الْحَسَنِ أَمْ الْحُسَيْنِ؟ فَقَالَ: «إِنَّ فَضْلَ أَوْلَانَا يَلْحَقُ بِفَضْلِ آخِرِنَا وَ فَضْلَ آخِرِنَا يَلْحَقُ بِفَضْلِ أَوْلَانَا وَ كُلُّ لَهُ فَضْلٌ» قَالَ: قُلْتُ لَهُ جُعِلْتُ فِدَاكَ وَسَّعَ عَلَيَّ فِي الْجَوَابِ فَإِنِّي وَ اللَّهُ مَا سَأَلْتُكَ إِلَّا مُرْتَاداً فَقَالَ: «نَحْنُ مِنْ شَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ بَرَّأْنَا اللَّهُ مِنْ طَيِّبَةٍ وَاحِدَةٍ فَضَلُّنَا مِنَ اللَّهِ وَ عَلِمْنَا مِنَ اللَّهِ وَ نَحْنُ أَمَّاؤُهُ عَلَى خَلْقِهِ وَ الدُّعَاءُ إِلَى دِينِهِ وَ الْحُجَابُ فِيمَا بَيْنَهُ وَ بَيْنَ خَلْقِهِ، أَرِيدُكَ يَا زَيْدُ؟» قُلْتُ نَعَمْ. فَقَالَ: «خَلَقْنَا وَاحِدٌ وَ عَلِمْنَا وَاحِدٌ وَ فَضَلْنَا وَاحِدٌ وَ كُلُّنَا وَاحِدٌ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى» فَقَالَ أَخْبِرْنِي بَعْدَ تَكْرَمِكُمْ فَقَالَ: «نَحْنُ اثْنَا عَشَرَ هَكَذَا حَوْلَ عَرْشِ رَبَّنَا عَزَّ وَ جَلَّ فِي مُبْتَدَأِ خَلْقِنَا أَوْلَانَا مُحَمَّدٌ وَ أَوْسَطْنَا مُحَمَّدٌ وَ آخِرُنَا مُحَمَّدٌ» [۱]

زید بن الشَّحَّام از حضرت صادق «علیه السلام» سؤال می کند: از حسن و حسین کدامیک افضل‌اند؟ حضرت صادق «علیه السلام» فرمودند: فضیلت و برتری اولین ما ملحق به برتری و فضیلت آخرین ما می شود و فضیلت آخرین ما به اولین ما برمی گردد، هر کدام را فضلی است. عرض کردم: فدایت شوم توضیح بیشتر بفرمایید؛ به خدا قسم من چون جویای فضل و منقبت شما هستم این سؤال را می پرسم. حضرت فرمودند: ما از شجره ی طیبیه ای هستیم که خدا ما را از یک طینت به وجود آورد، فضل ما از جانب خدا و علم ما از اوست، ما امین خدا میان مردم هستیم و دعوت کنندگان به سوی دین خدائیم و نگهبانان و واسطه ها بین خدا و مردم می باشیم. ای زید! هنوز هم برایت توضیح بدهم؟ عرض کردم آری. فرمود: سرشت ما یکی و علم ما یکی و فضل ما یکی است و همه در نزد خدا یکسانیم، عرض کردم بفرمائید چند نفر هستید؟ فرمود: ما دوازده نفریم در اطراف عرش پروردگار در شروع آفرینش خود، اول ما محمد، وسط ما محمد و آخر ما نیز محمد است. موفق باشید

[١] - «الغيبة للنعماني»، محمد بن ابراهيم نعماني، ص ٨٦. بحار الأنوار، ج ٢٥، ص ٣٦٣ ..